

POTREBA PO RAZLAGI

DR. MATIJA OGRIN

V zadnjem času so se zgodile vsaj tri stvari, ki še tako lahkovernemu človeku molče trobentajo, da sedanji oblastniki razumejo boj za razlago slovenske zgodovine čisto zares kot boj za lastno politično preživetje. Ob tem se velja ponovno zamisliti. Prva stvar: direktor Arhiva Republike Slovenije Vladimir Žumer, ki je uspešno zbral ostanke gradiva tajnih služb, kolikor ga pred tem niso uničili, in branil zakonite pravice javnosti do vpogleda v te arhive - ta mož naj bi bil po treh razpisih „legalno“ odžagan, na njegovo mesto pa imenovan ustrežnejši človek ...

Druga stvar: višje sodišče je razsodilo, da zahteva za obnovo postopka proti škofu Rožmanu ni upravičena - in je s tem pritrdilo sodbi vojaškega sodišča iz leta 1946! Tretja stvar: govor Milana Kučana v Baški grapi ...

A ob tem nas zanima nekaj, kar je onkraj teh dejanj samih. Njihova dinamika zrcali boj za (ne)osvetlitev dejstev in za njihovo razlago. Od te osvetlitve so lahko odvisni tudi rezultati volitev. In potvorjene razlage ljudje raje sprejmejo kakor resnične. Vse to vemo. Kar običajno prezremo - in to se mi zdi pomembno - je tole: potvorjeno podobo preteklosti človek sprejme iz več razlogov, a med njimi deluje tudi isti globlji nagib kakor pri sprejemanju resnice. Ta nagib je človekova globoka potreba po umevanju, po razlagi, po smislu. Zgodovina, najsi bo potvorjena ali pristna, daje človeku neko razlago sveta, „poseli“ njegov svet z nekim „smislom“ in je nenazadnje, vsaj posredno, pripoved o njem samem. Od tod človekova globoka potreba po sprejemanju določene zgodovinske predstave o preteklosti lastne države in sebe samega.

Kdor tej globoki, od zavestne volje neodvisni potrebi ne zadosti z osebnim spoznavanjem, bo brez napore, instinktivno in nevede sprejel vzorce prevladujoče, potvorjene zgodovinske podobe, čeprav bo nemara mislil, da ne sprejema ničesar, ker je „neobremenjen“ z zgodovino. Bati se je, da je v srednji in mlajši generaciji katoličanov precej takšne „neobremenjenosti“. Kar nam manjka, je morda prav živa zavest o moralni vlogi spoznavanja. Ali bolj preprosto: zavest o potrebnosti zdrave pameti za moralno ravnanje.

Teharje kulturni spomenik državnega pomena

Vlada je dala soglasje za postavitve domovinskega spomenika v Ljubljani in razglasila spominski park Teharje za kulturni spomenik državnega pomena.

Vlada soglašala s pobudo vladne komisije za reševanje vprašanj prikritih grobišč o postavitvi domovinskega spomenika v tim. „parku tumulusov“ v bodočem Severnem mestnem parku v Ljubljani. Komisija je predlagala lokacijo za postavitve domovinskega spomenika desno od vhoda v Navje, na začetku bodočega parka.

Vlada je sprejela izjavo o celovitem načrtu ureditve grobišč množičnih pobojev, s katero je izrazila obžalovanje tragičnih dogodkov iz polpretekle zgodovine in se zavezala, da bo na civiliziran način prispevala k ureditvi temnih strani narodove zgodovine. Z izjavo se je zavezala, da bo dokončno in celovito uredila prikrita grobišča množičnih pobojev, povrnila dostojanstvo pobitim brez sodnih postopkov in prispevala k spravi in spoštovanju skupnih vrednot.

Ministrstvo za delo, družino in socialne zadeve bo v sodelovanju z ministrstvom za kulturo pripravilo akt o razglasitvi Teharj za spomenik državnega pomena. Status je komisija za grobišča predlagala in poslala vladi. V predlogu je pozvala vlado, naj spominski park Teharje s pripadajočimi objekti ovrednoti za kulturni spomenik državnega pomena in ga izroči v upravljanje ministrstvu za kulturo.

Seveda pa ni bilo govora o spremembi napisov na oznakah grobišč, kar je predlagala sama Spomenka Hribar, naj na njih piše, da so to bile žrtve revolucije. Tako bo za sedaj ostalo, da so bile „žrtve pobojev usmrtenih“, kar pomeni sodne justifikacije. Kaj pomeni, če vlada tolče bolj ali manj propagandne bobne?

Po STA

Rop za člana prihodnje Evropske komisije predlaga Janeza Potočnika

Predsednik vlade Anton Rop je sedanega evropskega komisarja iz Slovenije Janeza Potočnika predlagal za člana Evropske komisije, ki bo pod vodstvom Portugalca Joseja Manuela Barrosa petletni mandat začela 1. novembra letos. Rop naj bi svoj predlog poslal na vlado, ki bo o kandidaturi odločala na četrtkovni redni tedenski seji, z izbiro bo seznanil tudi državni zbor in predsednika države Janeza Drnovška. Novega šefa Evropske komisije Barrosa pa bo Rop o svoji odločitvi obvestil po seji vlade. Medtem ko koalicijski predlog podpira, pa mu opozicija nasprotuje.

Kot je na novinarski konferenci v Ljubljani spomnil Rop, je bil Potočnik, preden je 1. maja postal prvi slovenski evropski komisar v ekipi Romana Prodijskega, ki se ji mandat izteče 31. oktobra letos, minister za evropske zadeve in vodja pristopnih pogajanj Slovenije z EU, v obdobju, ko je bil na položaju komisarja, pa se je razmeroma dobro uveljavil in ima podporo tudi v EU.

Zato je Rop prepričan, da bo Potočnik lahko zelo dobro in učinkovito opravil svoje delo „v interesu unije, pa tudi v interesu Slovenije“.

Rop je pred tem o kandidaturi opravil več posvetovanj s parlamentarnimi strankami. Medtem ko so jo pod-

prle koalicijske LDS, DeSUS in ZLSD, kjer so ocenili, da je bila Ropova odločitev pravilna, saj naj bi bil Potočnik „najboljša izbira, ki je v tem trenutku mogoča“, pa so bili precej bolj zadržani v opozicijskih vrstah.

Tako je vodja poslanske skupine SDS v DZ France Cukjati dejal, da bi „morale te funkcije prerasti v nadstrankarske“ in menil, da glede tega imenovanja premier Anton Rop vodi „solo politiko, kakor da bo večni mandat“, kar pa ni dobro za Slovenijo. Cukjati ni želel napovedovati uspešnosti Potočnikovega dela v Bruslju, je pa izrazil željo, da bi delal bolje kot doslej. Sicer je SDS že pred dnevi izrazila nestrinjanje s Potočnikovo kandidaturo, je pa Ropu predlagala, da bi odločitev o kandidatu preložili na avgust ter da bi Rop predlagal listo treh imen.

Premier je omenjene predloge zavrnil, saj, kot je dejal, je že več kot polovica članic Evropske unije predlagala svoje kandidate za člane nove bruseljske ekipe, nekateri med njimi pa so že začeli pogovore z novim predsednikom komisije Barrosom o razdelitvi resorjev. Zato je premier prepričan, da bi „bilo slabo“, če bila Slovenija zadnja z izbiro kandidata oziroma ne bi bilo dobro čakati predolgo. Kar zadeva pobudo o tem, da bi

predlagal tri imena, pa je Rop dejal, da se za takšno rešitev ni odločila nobena članica unija.

Nekatere opozicijske stranke so premieru predlagale svoje kandidate - SLS je tako za položaj predlagala nekdanjega kmetijskega ministra Franca Buta ali nekdanjega guvernerja centralne banke Franceta Arharja, SNS pa poslanca Bogdana Baroviča. Ob tem je predsednik SLS Janez Podobnik menil, da bi lahko Rop izkoristil priložnost in izbral med več kandidati za evropskega komisarja, obenem pa je opozoril na pomen izbire resorja v Evropski komisiji. Po njegovem mnenju bi bilo bolje, če bi se Slovenija potegovala za kakšen resor v zvezi z regionalno politiko, saj širitev EU, kjer trenutno dela Potočnik, ni ključna prioriteta za Slovenijo.

V Bruslju je maja letos Potočnik odšel s položaja ministra za evropske zadeve. Ministrsko funkcijo je prevzel januarja 2002, ko je na položaju nasledil Igorja Bavčarja. Evropske zadeve sicer 45-letnemu Potočniku s prihodom na ministrski položaj niso bile tuje, saj je od spomladi 1998, ko je stekel proces pristopnih pogajanj z EU, vodil slovensko pogajalsko ekipo. Toda že kot evropski komisar se je opredelil zelo vladno.

Cerkvi v začasno upravljanje gozdovi v Zgornji Savinjski dolini

Ljubljanska nadškofija bo v začasno upravljanje prejela več kot 8100 hektarov gozdov in zemljišč v Zgornji Savinjski dolini. Gre za tiste gozdove, za katere je moziška upravna enota že izdala odločbe o denacionalizaciji, a te še niso pravnomočne.

Na odredbo o predčasni vrnitvi se je sicer pritožilo Gozdno gospodarstvo Nazarje, vendar je upravna enota pritožbo zavrnila.

Tudi nova potencialna pritožba gozdarjev na ministrstvo za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano pa ne bo zadržala izvršitve odredbe, zato naj bi se v Ljubljani sestali vsi vpleteni, ki naj bi se dogovorili, kako bodo omenjena zemljišča in gozdove prenesli v upravljanje nadškofije.

Na moziški upravni enoti pravijo, da še ne gre za prenos gozdov v last, temveč v začasno upravljanje nadškofije, dokler ne bo pravnomočno končan denacionalizacijski postopek. Pritožbo nazarskih gozdarjev pa so zavrnili zato, ker menijo, da gozdno gospodarstvo nima lastnosti stranke v postopku. Vseeno pa na omenjenem gospodarstvu pričakujejo, da se bo na njihovo pritožbo odzvalo pristojno ministrstvo, saj naj bi bil po njihovem sklep izdan v nasprotju z določili zakona o upravnem postop-

ku. V skladu z odredbo upravne enote bo sicer nadškofiji gozdove in zemljišča v začasno upravljanje vrnil sklad kmetijskih zemljišč in gozdov.

Reševanje denacionalizacijskega zahtevka ljubljanske nadškofije na moziški upravni enoti se vleče že ves čas, odkar je bil sprejet zakon o denacionalizaciji. Nadškofija je imela v Zgornji Savinjski dolini veliko posestev, vložila je zahtevek za vračilo 11.257 hektarov gozdov in kmetijskih površin. Upravna enota je tako izdala osem delnih odločb, pet od njih pa je že pravnomočnih.

Predstavniki ljubljanske nadškofije so zadovoljni s prenosom več kot 8100 hektarov gozdov in zemljišč v Zgornji Savinjski dolini v začasno upravljanje nadškofije. „Reševanje dolgotrajnih odprtih vprašanj kaže na to, da živimo v pravni državi, ki spoštuje sprejete zakone“.

Koalicija Slovenija vložila interpelacijo zoper vlado

Skupina 11 poslancev iz vrst SDS in NSi s prvopodpisanim predsednikom SDS Janezom Janšo je v državni zbor vložila interpelacijo o delu in odgovornosti vlade Antona Ropa zaradi neuresničenih obljub državljanom, ki jih je vladna koalicija zapisala v koalicijsko pogodbo na začetku mandata leta 2000, slabega upravljanja z državo ter razraščajoče se korupcije in klientelizma, je na novinarski konferenci pojasnil predsednik SDS Janez Janša. Koalicija Slovenija pa ne bo predlagala glasovanja o nezaupnici vladi, ker to po besedah Janše in predsednika NSi Andreja Bajuka ob koncu mandata nima smisla, pač pa računajo na razpravo o delu vlade in sprejem sklepa o tem.

Tudi pravi Bajuk: „Ni nam vseeno, kaj se dogaja v naši državi, zdaj pa je čas za polaganje računov. Treba je izraziti oceno, a na podlagi realnega stanja“. Prvaka SDS in NSi sta prepričana, da bo do sklica seje, na kateri bo potekala razprava o interpelaciji, prišlo, saj bi drugačno odločitev predsednika državnega zbora Ferija Horvata razumeli kot kršenje ustave in poslovnika. V koaliciji Slovenija so povabili tudi druge poslance iz vrst opozicije, da se podpišejo pod interpelacijo. Zaenkrat so njeni podpisniki Janša, Jože Tanko, Andrej Vizjak, Jožef Jerovšek, Rudolf Petan, Franc Pukšič, Branko Kelemina, Franc Sušnik, France Cukjati in Pavel Rupar (vsi iz SDS) ter Andrej Bajuk (NSi).

Vlagatelji interpelacije se bodo na podlagi odgovora vlade in po razpravi o interpelaciji na seji državnega zbora odločili, če in kakšne sklepe bodo predlagali. Poslovnik DZ namreč med drugim določa, da po končani razpravi o interpelaciji lahko predlagatelji interpelacije predlagajo, naj državni zbor sprejme sklep, s katerim se oceni delo vlade

Nad. na 5. str.

GLEJ...

OBČNI ZBOR

V CARAPACHAYU 3

SPOMIN NA

METODA KRAJGHERJA 4

OBETAVNA NOVOST

V RAMOSU 3

NAŠI NOGOMETAŠI

V SLOVENIJI 6

Rešena denacionalizacija uršulinskega samostana

Ministrstvo za kulturo je izdalo odločbo o denacionalizaciji uršulinskega samostana v Ljubljani. Na podlagi poravnave, ki sta jo sklenila Republika Slovenija v imenu gimnazije Jože Plečnik, Slovenskega šolskega muzeja, Narodnega muzeja in dosedanje Uprave RS za kulturno dediščino ter uršulinski samostan in ki jo je za RS potrdila tudi vlada, je ministrstvo odločilo, da se ne vrnejo v naravi prostori gimnazije Jože Plečnik in del prostorov Slovenskega šolskega muzeja, v naravi pa se vrnejo prostori v starem samostanskem delu, ki jih uporablja Narodni muzej, ter prostori, ki so že izpraz-

njeni in jih je uporabljala Uprava za kulturno dediščino.

Za del prostorov Slovenskega šolskega muzeja se sklone najem za dvajset let. Za prostore, ki se ne vračajo v naravi, pa je ministrstvo določilo odškodnino v skupni vrednosti okoli 868 milijonov tolarjev v obveznicah Slovenske odškodninske družbe.

Ministrstvo za kulturo je v zvezi z denacionalizacijo uršulinskega samostana izdalo delno odločbo, saj je za dokončno rešitev potrebno rešiti še prostore Kompas Holidaysa v pritličju gimnazije, so še sporočili z ministrstva.

Janša: Na državnozborskih volitvah bo SDS zmagala

V Slovenski demokratični stranki (SDS) letos praznujejo deseto obletnico poletnega tabora SDS, ki ga v stranki organizirajo v sodelovanju z Gornjskim klubom Skala. Na slovesnosti ob obletnici je bil slavnostni govornik prvak SDS Janez Janša, ki je poudaril pomen tabora, saj naj bi prav tu v minulih letih nastajale smernice za delovanje stranke. Ob tem pa je Janša dodal, da je SDS danes močna politična sila, ki bo v prihodnje dobila možnost za upravljanje z državo, oz. sila, ki bo na državnozborskih volitvah 3. oktobra zmagala.

Na Svete Višarje

Tradicionalno romanje treh Slovencev na Svete Višarje je v nedeljo 1. avgusta privabilo več sto vernikov iz Slovenije, Italije, Avstrije in zdomstva. Srečanje so v božjepotnem svetišču sklenili s slovesno mašo, ki jo je ob somaševanju še desetih duhovnikov daroval koprski škof Metod Pirih. V pridigi je uvodoma poudaril posebne zgodovinske okoliščine tokratnega srečanja. Zbranim vernikom je priporočil, naj bodo dobri kristjani ter dobri slovenski in evropski državljani, poštene in solidarni med seboj in z drugimi, hkrati pa naj se zgledujejo po Mariji.

Ob cerkvi Svete Matere Božje je imel že dopoldne

predavanje docent z ljubljanske univerze dr. Jernej Zupančič, ki je spregovoril na temo Slovenska identiteta v evropski multikulturni družbi. Kot je dejal, se Slovenci v družbi velikih narodov nimamo česa bati, če bomo sami znali gojiti svoj jezik in svojo kulturo. Srečanje na Svetih Višarjah na tromeji med Italijo, Slovenijo in Avstrijo vsako leto prireja Rafaelova družba in Zveza slovenskih evropskih izseljenskih duhovnikov. Romarji pa so tudi letos prišli od vseh strani, tudi iz obeh Amerik, Avstralije in severnih držav Evrope, večina pa seveda iz Slovenije, avstrijske Koroške in iz Furlanije Julijske krajine.

Hrvaški ribiči v slovenskih vodah

Hrvaški ribiči so s štirimi plovili ribarili v vodah, ki jih nadzira slovenska policija; po dolgotrajnih pogovorih sta se dve barki umaknili, dve pa sta odšli šele po posredovanju hrvaške pomorske policije.

Slovenski pomorski policisti so hrvaške ribiče opozorili, da se nahajajo v slovenskih vodah, kjer ne smejo ribariti, vendar se hrvaška plovila sprva niso odzvala. Na kršitev jih je opozoril tudi ribiški inšpektor Smoje, tako da sta se po posredovanju slovenske policije in njega samega dve hrvaški ribiški plovili umaknili z območja nadzora slovenske policije, medtem ko sta dve plovili nadaljevali z ribarjenjem. „V dogajanje so se zato vključili hrvaški varnostni organi in po njihovem posredovanju sta omenjeno območje zapustili še preostali hrvaški ribiški plovili“. Hrvaški ribiči so zaliv torej zapustili šele po petih urah pogovorov.

O dogodku je obveščeno tudi slovensko zunanje ministrstvo. Zgodnji minister Ivo Vajgl, ki trenutno končuje obisk v Rimu in Vatikanu, je povedal, da ni seznanjen s tem, za kakšno tehniko ribarjenja je šlo pri omenjenem dogodku, je pa bil takoj informiran o sami prisotnosti ladij na območju, kjer se te ne bi smele nahajati. Kot je dejal, so na njegovem ministrstvu po diplomatski poti posredovali pri hrvaškem zunanem ministrstvu.

Gospodarstveniki v Ljubljani

Ob sestanku s Slovenci po svetu v parlamentu se je razvilo 10. julija v Ljubljani med drugim tudi poslovno srečanje gospodarstvenikov.

V Gospodarski zbornici Slovenije so priredili srečanje, katerega se je udeležilo nad 150 rojakov z vseh celin. Razvojno-poslovni svet je poseben projekt, ki ga vodi dr. Jordan Berginc v okviru vladne službe za strukturno politiko in regionalni razvoj. Ministrica Zdenka Kovač je opomnila, da iščejo podobne stike drugje po svetu in je torej skrajni čas, da to store tudi v Sloveniji.

Premier Rop je istotam poudaril, da se sodelovanje ne bo gradilo samo na splošnih resolucijah in političnih stališčih, pač pa tudi konkretno, tako v kulturi, kjer je že tradicionalno dobro, kakor v znanosti oziroma širše v gospodarstvu.

O našem tovarnarju Hermanu Zupani, ki se je udeležil srečanja, so v Delu pisali:

„... v splošnem dosegajo zavidljive rezultate in jih bogatijo z izkušnjami in modrostjo starejših... tudi zelo uspešni rojak iz Argentine v Ljubljani rojeni Herman Zupan... Več industrijskih kompleksov že dolgo vodijo sinovi, sam pa je tudi v osmem desetletju življenja s svojimi izkušnjami dragocen svetovalec. Njegove izkušnje in izkušnje mnogih drugih...“

Na objavljeni sliki dne 9. julija v Delu predsednik države dr. Janez Drnovšek pozdravlja tovarnarja Hermana Zupana.

Bodo zdomci iskali pravico v Strasbourgu?

Poslanec SDS Franc Pukšič je z nekaterimi zdomci predstavil zgodbo Slovencev, ki so odšli v Nemčijo in se vrnili domov, da bi lahko nadaljevali svoje življenje. Ti zdomci so na podlagi sporazuma med Slovenijo in Nemčijo o finančni pomoči za ustvarjanje eksistence in poklicno vključevanje kvalificiranih delavcev najeli pri SIB banki t.i. eksistenčne kredite, da bi si v Sloveniji ustvarili osnovne pogoje za življenje, vendar pa se jim namesto denarja že vroča izvršbe. Zdomci - bilo naj bi jih 179 - so prepričani, da so posojila že zdavnaj vrnil, čeprav naj bi po nekaterih izračunih morali vrniti še velike vsote denarja.

Do razlik v visokem znesku, ki ga morajo še plačati, naj bi prišlo zaradi stečaja banke in predvsem zaradi izjemno velikih obrestnih mer. Zgodila se jim je krivica, so prepričani zdomci, zato bodo pravico verjetno poiskali na Evropskem sodišču za človekove pravice v Strasbourgu.

Kot je pojasnil Pukšič, je bilo v omenjenem sporazumu med Nemčijo in Slovenijo zapisano, da Slovenija zagotavlja vrnitev posojila v nemških markah, kreditojemalci pa oprošča tveganja sprememb tečaja. Zdomci so posojila dobili, se vrnili v Slovenijo in si tukaj začeli ustvarjati pogoje za živ-

ljenje z odpiranjem podjetij. Vendar pa se določbe iz sporazuma niso spoštovale. Posojilo morajo plačati v tolarjih, izjemno pa se je spremenil tečaj nemške marke. Po besedah nekaterih zdomcev je npr. v času, ko so najemali kredite, bila nemška marka vredna 92 tolarjev, kasneje pa 130 tolarjev. Kot je navedel Pukšič, naj bi namreč nekdo, ki si je izposodil 300.000 nemških mark, nato pa jih je vrnil 150.000, moral na podlagi kasnejšega izračuna vrniti kar 40 milijonov tolarjev, kar pa ne ustreza znesku, ki bi ga kreditojemalci morali še vrniti. Tako se je po besedah kreditojemalcev zgodilo, da so kredite že zdavnaj odplačali, vendar pa ne po izračunu SIB banke oz. Nove ljubljanske banke, ki je SIB banko kupila. Nekaterim zdomcem tako že vročajo izvršbe.

Zdomci menijo, da SIB banka ni kriva za vse težave, ampak se za dogodki skriva še kdo. Posojila je sicer omenjena banka delila med letoma 1992 in 1998, vendar nekdo je po besedah zdomcev imel interes, da se jih čim več vrne v Slovenijo in najame posojila.

Sicer pa je SIB banka prejela 750.000 nemških mark le zato, da bi čim več zdomcev privabila iz tujine domov. Tukaj so ustanovili podjetja in ustvarili nekaj delovnih mest, vendar pa očitno ni nikomur mar zanje.

IZ ŽIVLJENJA V ARGENTINI

STONE MIZERIT

Pretres prejšnjega tedna v vladi je še naprej odmeval: Vendar so bolj zanimive druge, bistvene spremembe, ki kažejo na novo politično smer predsednikovega kroga.

Zamenjave in spremembe. Zamudimo se najprej nekoliko pri vladi. Beliza so hitro zamenjali. Novi pravosodni minister je Horacio Rosatti, blizu Duhaldejevih vrst. Ta je v zvezi s piketeri zatrdil, da vlada ne bo „neaktivna, ne divje preganjala“. Ob tem omenimo, da jih tudi pod prejšnjim ministrom ni preganjala, če pa je bila inaktivna, je bilo zaradi izrecnih predsednikovih navodil. Povejmo še, da je bivši državni tajnik za varnost Norberto Quantin obtožil, da Kirchnerja varnost ne briga. Dolgoročne načrte, ki pa so jih pričeli izvajati pod Belizom, bo sedanje vodstvo temeljito pregledalo.

Oblast v senci. Zadnjič smo že omenili, da se je ob umiku Beliz spraval na obveščevalno službo. Ta polemika se je nadaljevala. Vendar je Kirchner zastavil vso svojo podporo delovanju tajnih varnostnih organov in jih pohvalil. Zasledili smo celo poizkus, da bi v zvezi s temi obtožbami vpeljali sodni postopek proti Belizu. Vse je potem zvodenelo. A dejstvo je, da že nekaj časa teče proti državi obveščevalni službi kar deset sodnih postopkov, zaradi nepravilne uporabe tajnih denarnih sredstev. Obtožbe obsegajo široko vrsto, od nepravilnih dodatnih plač pa do uporabe fondov za vladne volilne kampanje.

Politika ukazuje. Mimo vsakdanjih težav je pozornost vlade osredotočena v politični položaj. Večina važnih ukrepov je pogojenih s tem dejavnikom. Vendar se to ne dogaja le v vladi. Tudi na drugem bregu, pri Duhaldeju, ki ni opozicija temveč bistvo vladne stranke, se v prvi vrsti gleda na ankete. Kar se tiče priljubljenosti predsednika, ni sprememb v notranjosti, njegove številke pa padajo v prestolnici in tudi v Velikem Buenos Airesu. Če računamo, da to področje vsebuje skoraj polovico volilnega telesa, si lahko predstavljamo, kakšen odmev imajo te številke.

Konec transverzalnosti? Večkrat smo že omenili, da skuša predsednik prerasti strukturo lastne stranke (katere ne obvlada) in ustvariti vzporedno gibanje, ki naj bi slonelo na skupku levih elementov, nezadovoljnih peronistov in novih prišlekov, pod njegovo absolutno komando. Tako mu je uspelo zbrati v parlamentu kakih 60 poslancev. A izkazalo se je, da to ni preveč zvesta četa. Ko je šlo za potrditev važnih zakonov, je večina teh poslancev glasovala pro-

ti vladi. Če temu pridamo dejstvo, da se je tudi zgradba neke vzporedne strukture podrla, lažje razumemo dejstvo, da se Kirchner vedno bolj naslanja na peronizem in se je prejšnji teden pohvalno izrazil o političnih strankah. Je s tem konec transverzalnosti? Ni gotovo, morda je le oddih in iskanje novih možnosti. A kaže, da je vsaj prva predsednikova ofenziva na tej fronti žalostno propadla.

Normalizacija stranke.

Peronistična stranka že leta nima pravega vodstva. Kriza se vleče, odkar sta se Duhalde in Menem razšla, in jo je vsak skušal uporabiti v svoje osebne politične namene. Zadnji Duhaldejev poizkus tudi ni rodil zaželenih sadov. Sedaj, ko se bliža čas priprave na parlamentarne volitve prihodnjega leta, pa se vidi obnovljena potreba po normalizaciji. Duhalde se morda najbolj boji, da bi Kirchner nastopil mimo uradne strukture. To bi pomenilo nov razkol, ki bi lahko postal usoden. Zato je že prej Kirchnerju ponudil predsedniško mesto v stranki in bi bil celo pripravljen, da predsednikova žena kandidira v provinci Buenos Aires. Kirchner bi na tem vozu sedel na prvem sedežu, vajeti pa bi ostale v Duhaldejevih rokah. Doslej se je predsednik temu ostro upiral. Zadnje njegove poteze pa kažejo, da mu stvar ni več tako odvrtna. Smo priče premikov, ki morejo prinese marsikatero preseenečje.

Nezadovoljno polje. Te dni se razvija tradicionalna poljedeljsko živinorejska razstava. Kot že lansko leto, se tudi letos predsednik Kirchner ni udeležil uradne otvoritve. Razumljiva je nejevolja, ki tako postopanje vzbuja med poljedelskim stanom. Izvozi tega področja so prvi razlog, da si je Argentina zadnje čase vsaj nekoliko opomogla. Investicije so visoke. Davčna nabirka sloni na tem izvozu, saj država dobi 20% na vsak izvožen dolar poljedelskih pridelkov. Zato so se slišali protestni glasovi, ki zahtevajo znižanje davka, pa tudi mejo pocestnim izbruhom piketerov.

Slaba spoved. Pred časom smo omenili, da v sklopu Mednarodnega denarnega sklada (FMI) poteka analiza postopanja z Argentino v preteklem desetletju. Sedaj je v posebnem poročilu vodstvo priznalo, da ni pravilno postopalo s tedanjimi vladami. A vse je kaj vodeno. FMI ni le milo postopal. Razne ukrepe, ki so Argentino pripeljale na rob prepada, je hvalil in celo stavil za zgled ostalim. Sedaj pa priznava le birokratske napake, se kaj malo kesa, ima sicer trden sklep, a ni besede o zadoščevanju. Torej kaj neveljavna spoved.

SLOVENCİ V ARGENTINI

SAN JUSTO

Spominska proslava v Našem domu

V nedeljo 27. junija smo v Našem domu San Justo obhajali spominsko proslavo. Zbrali smo se, da poklonimo svoje spoštovanje tistim, ki so darovali življenje za geslo, ki jim je bila najdražja svetinja: mati, domovina, Bog.

Najprej so bivši domobranci poklonili venec pred spomenikom mučenca in pesnika ognja, Franceta Balantiča, in skupaj s cvetjem poklonili tudi venec molitev za vse žrtve komunistične revolucije. Prosili smo Boga, da bi naši mučenci prišli pred Njegovo obličje, preživeli pa podelil tolažbo ter vztrajnost pričevanja.

V dvorani se je po pozdravu predsednice Doma, Mici Malavašič Casullo, predstavil govornik Jože Tomaževič, ki nam je posredoval nekaj misli in spominov, kako je doživljal v svojih krajih komunistično revolucijo.

Iz njegovega govora:

„... Nekega dne so na sredi poti med Kropo in Kamno gorico napadli partizani patrolo nemških žandarjev in enega ubili. Čez par dni so Nemci iz begunjskih zaporov pripeljali deset slovenskih talcev in jih na tistem mestu postrelili za ubitega Nemca. Eden teh nesrečnežev je bil celo iz Dobrave in je videl še pred smrtjo 12 km daleč na hribu svojo hišo“ ... „Le dober mesec za temi umori se je pa začelo v Dražgošah. Že 12. januarja 1942. je gorela ta vas pod Jelovico. Glavni upornik in komandant tega upora je bil dobavski učitelj Stane Žagar. Bil je zagrižen komunist in je pokvaril vso Kropo, vse je zapeljal na partizansko stran. Vaščanka te vasi, Marija Bešter, mi je pravila, da so ga za božjo voljo prosili, naj se umaknejo iz vasi na Jelovico in da jim bodo tja nosili hrano, samo umaknejo naj se, preden bodo Nemci izvedeli, da so se nastanili v vasi. Pa jim je odgovoril, da bodo okupatorju pokazali, kaj smo Slovenci, in da se bodo borili do zadnje kaplje krvi. Ni se dal preprositi. To, kar vsa jugoslovanska vojska osem mesecev prej ni zmogla, so hoteli ti partizanci, 50 do 60 jih je bilo, pokazati Nemcem, ki so takrat še na vseh frontah napredovali. Pravi bedaki. Marija Bešter pravi naprej, ko so Nemci dvakrat ali trikrat ustrelili s topom iz vasi Rudno proti naši vasi, so se začeli partizani na hitro umikati proti Jelovici. V Dražgošah je bilo takrat za meter

sneha. Vas so pustili na milost in nemilost Nemcem. Ko so le-ti prišli v vas, so najprej polovili vse moške v vasi, med njimi tudi mojega brata Tončka, ki imel takrat komaj 12 let, toda bil zelo velik za tisto starost. Postavili so jih pred zid in 30 postrelili. Vas so vso požgali in ljudi izselili. To je bila vsa dražgoška bitka, ki jo partizani tako opevajo leto za letom, že več kot 60 let. Letos je govoril neki član vlade na tej proslavi in dejal, da če ne bi bilo te bitke, bi danes v Dražgošah govorili drug jezik. Kaj vse si domišljajo še danes“ ... „Najbolj nečastno dejanje, ki so ga partizani izvršili na Jesenicah, je pa miniranje meščanske šole z učenci notri. Bilo je ubitih več kot 5 slovenskih otrok. Povedati Vam pa moram, da mnogi otroci partizanskih družin niso prišli tisti dan v šolo. Takšna je bila partizanska borba za svobodo ...“

Na koncu je Jože Tomaževič še dodal: „Hvala Bogu, da smo imeli takrat v taborišču človeka; ko je vse odpovedalo, se je on postavil na krmilo in postal je slovenski Mojzes. Bil je iz Radovljice doma in se je upal zabrusiti najvišjim častnikom angleške vojske v obraz, da so nas izdali, mi pa smo pa med vojno skrivali za ceno našega življenja njihove padalce. To je bil primarij dr. Valentin Meršol. Naj bo na tem mestu povedano, da nas je samo on in nihče drug rešil takrat v Vetrinju, da Angleži tudi nas civilne begunce niso vrnili v takratno Jugoslavijo. Ravno te dni so mu v Ljubljani in v Vetrinju ameriški Slovenci odkrili spominsko ploščo in doprni kip v zahvalo, kar je za nas takrat naredil. Povem Vam pa, da se ga premalo spomnimo vsi tisti, ki nas je pred 59-timi leti rešil pred komunističnimi kremplji gotove smrti. Vsi še živeči domobranci pa bodite ponosni, da ste se borili za Boga, narod in domovino.“

Po teh misli, se nam je v slovenski pesmi in besedi predstavila mladina Našega doma z akademijo, ki sta jo pripravila Mirjam Oblak in Blaž Miklič. Sodelovalo je približno 30 mladih ter Mešani pevski zbor San Justo, ki ga vodi prof. Andreja Selan Vombergar. Recitacije so nastale izpod peresa Vladimirja Kosa, Franceta Balantiča, Karla Mauserja, Zorka Simčiča in dr. Marka Kremžarja, čigar besede so zaključile proslavo:

„... V tujini smo zrasli - tretji že rod. Nismo, ne bomo vas pozabili: Naše naj delo - bo vam spomenik.“

Vsa slavnost v spomin junakov se je odvijala v sklopu mogočne scene, katere središče je bil čudovit Kristus, delo našega priznanega umetnika Toneta Oblaka.

I.T.

dar se je v imenu članov zahvalil odboru za opravljeno delo ter predlagal razrešnico, kar je članstvo potrdilo z aplavzom.

Pri volitvah so člani izvolili kandidate ki jih je predlagal dosednji odbor:

predsednik Franci Žnidar, podpredsednik Maks Skarlovnik, tajnik Janez Žnidar, blagajničarka Ani Klemen, kulturna referentka Marjana Pirc, gospodar Franci Resnik, odborniki: Marjeta Aleš, Ani Resnik, Rozka Klemenčič, Frido Klemen, Pavel Sušnik in Irenej Markež. Nadzorni odbor: Franci Korošec, Ivan Žnidar, Janez Škulj in Meti Slabe. Pravni zastopnik Marko Amon.

Pri sklepanju članarine so se člani opogumili in odobrili povišanje na \$3.- mesečno članarino. Še nekaj slučajnosti je bilo na vrstnem redu in občni zbor se je zaključil, ravno ko je iz kuhinje zadušalo po dobrem toplem golažu, ki je v tej mrzli zimski nedelji vsem navzočim dobro teknil in dal moči za delo v prihodnji poslovni dobi.

Janez Krojač

Obetavna novost

Vedno, ko se dogodi kaj nenavadnega, postanemo pozorni. Tako pozornost je v naši skupnosti povzročila novica, da je v Slomškovem domu nastala nova gledališka skupina, ki nam vlija ponovno nade za obstoj slovenske gledališke dejavnosti.

Minilo je že več desetletij, kar med nami ni več gledaliških družin. Kljub temu je bilo v okviru obletnic in drugih praznovanj v

zamrlo med nami, saj nobena dejavnost ni tako tesno povezana z obvladanjem materinščine kot ravno igralska.

Razveseljivo je tudi to, da se je nova skupina organizirala prav v Slomškovem domu, ki je po bolezni in smrti Eme Blejčeve bolehal na pomanjkanju te vrste predstav.

Če sem pravilno poučen, Gledališko skupino Slomškovega doma sestav-

naših slovenskih Domovih lepo število prireditev, pri katerih so sodelovali člani dotičnih Domov. Nastanek resnične gledališke skupine je nedvomno velik dosežek.

V slabem desetletju je naša skupnost izgubila izvrstne režiserje kot so bili Frido Beznik, Maks Borštnik in Tine Kovačič, pred njimi pa še Marjana Wilenparta in Nika Jeločnika. Prihodnost slovenskega gledališča je bila kar malce zaskrbljena. K temu pripomore vedno manj tekoča slovenščina naših otrok in mladih. Brez dobrega znanja jezika je resna nevarnost, da bo prav gledališče prvo

lja okrog štirideset članov, ki so si za cilj zastavili neprekinjeno delo v gledališki umetnosti, v lastni izdelavi kostumov, rekvizitov in scen.

Prav gotovo ima za to zaslugo Aleksandra Omahna, ki nas je lansko leto presenetila z uprizoritvijo komedije „V pričakovanju voza“ in s tem navdušila ramoško mladino, da je odprla vrata njihovega Doma vsem ljubiteljem gledališča. Aleksandro zaradi njenega dela prav lahko uvrstimo med mlade režiserje kot so Miklič, Oblak in Sušnik.

Miha Gaser

CARAPACHAY

Občni zbor Doma

V nedeljo, 27. junija po maši, so se člani slovenskega Doma v Carapachayu zbrali na 44. rednem občnem zboru. Predsednik Doma Franci Žnidar je pozdravil vse navzoče in s kratko molitvijo začel zborovanje.

Po ugotovitvi sklepčnosti so bili izbrani za zapisnikarja Janez Žnidar in za overovatelja Irenej Markež ter Pavel Sušnik.

Sledilo je branje poročil. Tako nam je tajnik povedal, da se je odbor Doma na sejah sklepčno redno zbiral. Vpisanih je 127 rednih članov in 15 kadetov (mladincev).

Blagajničarka Ani Klemen je podala Domove finance; ko smo prebrali bilance, smo ugotovili, da ni bilo izgube, prav tako ne dolgov, še celo nekaj cekinčkov je ostalo, ne toliko kot včasih, ko je bil še Don Cavallo, a za izdatke vzdrževanja Doma naj bi zadostovalo.

Kulturna referentka Marjana Pirc

nam je osvežila spomin in opisala kulturno in družabno življenje naše skupnosti v preteklem letu. Lepo število prireditev, proslav in srečanj se je nabralo. Plesna skupina Maribor pod vodstvom Ani Resnik pridno in redno deluje in na svojih nastopih predstavlja slovenske plese pred slovensko in argentinsko publiko. Sledila so še poročila gospodarja Francija Resnika, voditeljice slovenske šole Josipa Jurčiča Ani Klemen, mladine in predstavnice mater in žena Helene Gričar.

Predsednik se je zahvalil odbornikom in vsem skritim sodelavcem, ki ponavadi nimajo pisanih poročil, a njihovo delo postane opazno le, če ni opravljeno. Posebna zahvala je šla msgr. Juretu Rodetu za duhovno skrb naše skupnosti, in Marku Amonu, ki je preko občine letos dosegel poleg običajne oprostite taks še velik popust pri plačevanju vode.

Član nadzornega odbora Ivan Žni-

Prvi pevci iz Opernega studia

Pred kratkim so mladi pevci priredili v Operi in baletu Slovenskega narodnega gledališča v Ljubljani svoj koncert, ko so sklenili svoje izpopolnjevanje.

Med njimi je bil tudi Ivan Andrej Arnshek iz Bariloč. O njem je poročal Jure Dobovišek v Delu: „Pedagoško vodstvo je bilo v interpretacijskem smislu posebej opazno v podajanju Ivana Andreja Arnsheka. Kljub baritonski rezkosti (celo nekoliko grleni) je bil močan tudi z Rigolettovim monologom.“

Baritonist Ivan Arnshek je tako prešel v operni ansambel, kjer sta že prej pela Janez Vasle in Marko Fink.

GROB IZ DRUGEGA STOLETJA PO KR.

V Anželovem gozdu v naselju Brengova v občini Cerkenjak v osrčju Slovenskih goric so delavci Zavoda za varstvo kulturne dediščine iz Maribora odkrili in odkopali lepo ohranjeno gomilo iz drugega stoletja. Gre za eno najlepše ohranjenih gomil, v katere so tedanji naseljenci Slovenskih goric shranjevali upepeljene posmrtno ostanke pokojnikov.

Spomin na Metoda Krajgherja

Domobranski stotnik Metod Krajgher je umrl v Buenos Airesu 24. junija t.l.

Njegovo življenje je bilo tesno povezano s polpreteklo slovensko zgodovino. Rojen je bil v Logatcu 4. marca 1918. Po treh letih mu je umrla mati in ga je oče na skrivaj v lokomotivi prenesel na italijansko stran v Postojno k stari materi. Po treh letih ga je poslal v Ptuj v ljudsko šolo, kasneje pa v Kranj, kjer je maturiral. Takoj za tem je vstopil na Vojno akademijo, kjer je leta 1939 diplomiral s činom inženirskega podporočnika. Takrat se je Jugoslavija že pripravljala na vojno in so Metoda prestavljali na razne postojanke: Trebinje, Požarevac, Nikšić, Cetinje, Karlovac in spet nazaj v Trebinje, kjer ga je doletel začetek vojne leta 1941. Po nalogu iz Beograda so se umaknili peš proti Albaniji. Po nekaj dneh je padel v ujetništvo Italijanov, ki so ga odpeljali preko južne Albanije z ladjo v Italijo. Tam so bili nekaj časa v taborišču, odkoder so jih kmalu odpeljali v Ljubljano, ker so pač legalno bili italijanski državljani. Vendar ta svoboda ni dolgo trajala, ker so ga Italijani spet aretirali in odpeljali v konfinacijo v Gonars in kasneje v neki drug kraj. Medtem Metod ni izgubljal časa in se je začel učiti angleščine. Sredi leta 1942 so jih pa izpustili in se je vrnil domov.

Kmalu so ga začeli obiskovati razni prijatelji kot Ljubo Sirc in polkovnik Krener, pa tudi nekateri sorodniki iz revolucionarnega tabora. Vsi so ga hoteli dobiti na svojo stran, a Metod je dobro vedel, da komunistom ne sme verjeti. Imel je tudi nekaj stikov z Vauhnikom, ki je držal zvezo z Angleži. Velik del aktivnih jugoslovanskih oficirjev se je odločila, da sodelujejo z Mihajlovičem in tako so se vključili v različne legije, kasneje pa v domobranstvo.

Kmalu so ga začeli obiskovati razni prijatelji kot Ljubo Sirc in polkovnik Krener, pa tudi nekateri sorodniki iz revolucionarnega tabora. Vsi so ga hoteli dobiti na svojo stran, a Metod je dobro vedel, da komunistom ne sme verjeti. Imel je tudi nekaj stikov z Vauhnikom, ki je držal zvezo z Angleži. Velik del aktivnih jugoslovanskih oficirjev se je odločila, da sodelujejo z Mihajlovičem in tako so se vključili v različne legije, kasneje pa v domobranstvo.

Že kmalu po ustanovitvi domobranstva je bil določen za poveljnika oklopnega vlaka na Rakeku, kjer so se precej učinkovito borili proti partizanom. Imeli so nešteto borb, nekatere prav hude, kot na primer na Štampetovem mostu. Kmalu za to operacijo je štab poslal na Rakek Vuleta Rupnika, ki je reorganiziral vse različne čete v tisti coni in jih zbral v svoj bataljon. S tem je izvedel uspešne akcije proti partizanskim brigadam in očistil velik del Notranjske, pri čemer je Metod Kraigher uspešno sodeloval.

Nato so ga predstavili v Ljubljano kot poveljnika čete za zvezo, od koder je hranil lepe spomine na tiste svoje fante. V Ljubljani pa je po drugi strani mogel od blizu spoznati odvrtnega Rösenerja. Tudi Krener ga je razočaral, ker ga iz štaba niso obveščali o politično-vojaškem položaju vse do umika domobranstva, oziroma Slovenske narodne vojske. V zadnjih dneh so ga tudi povišali v stotnika.

Umikali so se skupno z Rupnikovim bataljonom preko Tržiča in Ljubelja, kjer je za las rešil življenje pred nemškimi vojaki, ki so zastražili prehod skozi tunel. Vule Rupnik je takoj zatem potegnil svoj bataljon v Borovlje, kjer se je spopadel s partizani, ki so zabranili prehod čez dravski most. Tudi njegovo četo je poklical na pomoč, a so medtem že pregnali partizane. Nato se jim je približal angleški tank, iz katerega je stopil oficir in z njim sta imela daljši pogovor. Nato ga je oficir prosil, naj domobranci odložijo orožje, njega pa je zapeljal s tankom na Vetrinjsko polje, kamor je prišel med prvimi domobranci.

Na vračanja Slovenske narodne vojske je hranil žalostne spomine. Po treh dneh, ko se je vrnilo že večje število očitcev predaje komunistom, je prišel na obisk angleški maršal Alexander, kateremu so slovenski zastopniki izročili od Metoda prevedeno spomenico, v kateri so mu pojasnili strahotno resnico o vračanju in pobojih slovenske vojske. Alexander se je razburil in takoj dal odlok, da se ne sme vračati nikogar več. Zatem je Krajgher svojim fantom naročil, naj gredo vsak po svoje, in tudi on se je odločil za emigracijo.

V Argentino je prišel 4. decembra leta 1947 z ladjo Buenos Aires. Njegova specializacija kot inženirski častnik mu je pripomogla, da je takoj dobil službo v petrolejski družbi Shell in delo nastopil najprej v Comodoro Rivadavia. Po več letih je bil prestavljen v centralno podjetje v Buenos Airesu. V tej dobi je študiral ekonomijo na jezuitski univerzi El Salvador, podjetje pa ga je kasneje poslalo na večmesečne dopolnilne študije v centralno upravo Shella na Holandskem, kar mu je odprlo pot do najvišjih službenih mest v vodstvu Shella v Buenos Airesu do upokojitve.

Še v Comodoro Rivadavia se je poročil s kolegico Bernardo da Silva Pires, ki je zelo mladoletna prišla s svojimi starši s Portugalske. V srečnem zakonu sta imela hčerko Mileno.

Še v aktivni službi v prej omenjenih krajih v Jugoslaviji je zbolel za malarijo, katere zdravljenje mu je pustilo posledice za celo življenje. Posebno so bili prizadeti očesni živci, česar mu najboljši strokovnjaki tudi v

Iz zapaščine Mire Ecker

JUHA IZ BUČE

Popraži v olju eno na grobo narezano čebulo, en poln globok krožnik narezane buče, lovorjev list, eno jušno kocko, dve skodelice vode in kuhaj 10' do 15'. Ko je buča mehka, odstrani lovorjev list in zmelji, dodaj 3/4 litra vrelega mleka, muškatni orešček, sol po okusu. Daj na ogenj, da še malo povre. Če hočeš juho bolj gosto, jo lahko zgostiš z maizeno, raztopljeno z malo vode. Vrelo juho vlij na krožnike, na katere si narezala na koščke mehke sir, ki ga lahko nadomestiš s žličko mendicrima ali popečenimi koščki kruha.

QUIBEBE - SOPA DE ZAPALLO

Saltear en aceite una cebolla picada grueso, un plato hondo lleno de zapallo cortado en cubos, una hoja de laurel, un cubo de caldo, dos tazas de agua y cocinar de 10' a 15'. Cuando el zapallo está cocido se retira la hoja de laurel y se licua. Agregar 3/4 litro de leche hervida, nuez moscada y sal a gusto. Se vuelve a colocar sobre el fuego para que hierva unos minutos más. Si se desea una sopa más cremosa se espesa con un poco de maizena disuelta en agua. Para servir la sopa se cortan daditos de queso mantecoso o se coloca una cucharada de mendicrim o costrones de

pan sobre un plato hondo y se vierte la sopa hirviendo sobre ellos.

SIROVE MIŠKE

Stolci dve jajci s štirimi žlicami sladkorja, limonino lupino, vanilijo, malo soli, dodaj 1/4 kg skute, 1/2 naravnega jogurta ali 1/2 skodelice mleka, 1/4 kg moke, zmešane z eno žlico pecilnega praška ali 1/4 kg moke Blancaflor, rozine (po želji). Testo naj počiva pred uporabo. Peci miške v toplem olju in jih takoj povaljaj v sladkorju. Za slane opusti sladkor, dodaj malo prepraženega pora, štiri liste nasekljane špinače, orešček in malo več soli.

BUÑUELOS DE RICOTA

Se baten dos huevos con cuatro cucharas de azúcar, ralladura de limón, vainilla, una pizca de sal, agregar 1/4 kg de ricota, 1/2 yogurt natural o 1/2 taza de leche, 1/4 kg de harina mezclada con una cuchara de polvo de hornear o 1/4 kg de harina Blancaflor, pasas de uva (optativo). La masa tiene que descansar antes de usarla. Sacar la masa con cuchara y dorar en aceite caliente. Al retirar, pasar inmediatamente por azúcar. Si se desea buñuelos salados omitir el azúcar y agregar un poco de puerro salteado, cuatro hojas de espinaca picada, nuez moscada y un poco más de sal.

Neposredna škoda zaradi potresa znaša 2,6 milijarde tolarjev

Neposredna škoda zaradi nedavnega potresa v severozahodni Sloveniji znaša nekaj več kot 10 milijonov dolarjev. Kot je povedal državni sekretar Tavzes, priprave na sanacijo že tečejo.

Po njegovem pričakujejo, da bi za 10 do 15 objektov dobili pooblastila, da bi začeli z nadomestno gradnjo v prihodnjem tednu.

Ocenjena škoda na komunalni infrastrukturi, zlasti vodovodih, je v Bovcu na milijon dolarjev. Škoda na sakralnih objektih pa je ocenjena še enkrat toliko.

Del ocene se nanaša na oceno poškodovanosti objektov. Skupno jih je bilo prijavljenih 1617, od tega večji del

oz. 1112 v Bovcu, v Kobari-
du 353, 96 v Tolminu, 24 v
Cerknem in 32 v Idriji.

Priprave na sanacijo že tečejo, več o tem pa bo ministrstvo za okolje povedalo na časnikiški konferenci v Bovcu. Ministrstvo oz. tehnična pisarna naj bi kmalu dobila pooblastilo za to, da gre do naprej prva naročila za nadomestne gradnje. Priprave na sanacijska dela se nanašajo trenutno predvsem na tiste objekte, ki so poškodovani s tretjo oz. četrto stopnjo poškodovanosti in so naseljeni. Takšnih je približno 70.

Pričakuje se, da bi za 10 do 15 objektov že dobili pooblastila, da bi šli v nadomestno gradnjo.

Argentini niso mogli končno ozdraviti.

Redno se je udeleževal domobraskih obletic, tako v Comodoro Rivadaviji, kot pozneje v Buenos Airesu. Bil je aktiven družinski član Slovenskega doma v Carapachayu, kjer se je tudi udeleževal vseh drugih prireditvev in redno zahajal k slovenski maši in prejemal zakramente. Z ženo sta zahajala tudi na prireditve drugih slovenskih domov; posebno sta z veseljem obiskovala Slovensko pristavo v Castelarju.

Naročen je bil tudi na naš list. Ko ga zadnja leta zaradi očesnih težav ni mogel več brati, ga je blizu stanujoči prijatelj tedensko obiskoval in mu prebiral novice, tako da je bil na tekočem o dogajanju v slovenski skupnosti v Argentini in kako so se razvijale razmere doma.

Precej časa je bil težko bolan. Vsemogočni ga je poklical k sebi 24. junija 2004. Pokopan je bil 25. junija v Jardín de Paz v Pilarju. Naj počiva v miru in v spominu vseh rojakov.

Dovolj dokazovanja

IVAN ŠTUHEC

Štiri katoliške gimnazije so ponovno dokazale, kaj pomeni zasebno šolstvo. Gimnaziji v Vipavi in Želimljah sta že pod komunizmom z eksterno maturo dokazovali, da je bil njun pouk izjemno kakovosten. Ljubljanski Sv. Stanislav se je s ponovno oživitvijo postavil nasproti takorekoč najboljšim ljubljanskim gimnazijam. V Mariboru, kjer še vedno bijemo bitko za prostore, smo s četrto generacijo maturantov dokazali, da kljub nemogočim prostorskim razmeram lahko tekmujejo z II. gimnazijo, ki jo država najbolj podpira. Čeprav sta se odprli novi gimnaziji v Slovenskih Konjicah in Slovenski Bistrici in čeprav je število otrok, ki zaključijo osnovno šolo, vsako leto manjše, imamo v Mariboru omejen vpis. Cel razred kandidatov je moral iskati drugačno rešitev. Če bi vse te štiri gimnazije lahko v javnosti predstavile vse svoje obšolske in počitniške ter mednarodne dejavnosti, bi zlahka ugotovili, da njihovega programa nihče ne dosega. Zasnova vzgoje, reda, ustvarjalnosti, delavnosti se obrestuje in dokazuje, da je tudi danes mogoče z mladimi doseči tisto, kar mnogi menijo, da ni. Za pozitivni preobrat na slovenskem šolskem prizorišču ni potrebno veliko, še manj pa je potrebna ideologija, ki izhaja iz ločitve Cerkve in države.

Slovensko šolstvo potrebuje tekmovalnost na vseh ravneh šolanja. Samo tako lahko presežemo z desetletji uveljavljeni etatični model šolanja, ki je šolski prostor izkoriščal za svoje ideološke in volilne igrice. Šolo je potrebno približati učencem, učiteljem in staršem ter jo oddaljiti od politike in strankarskega koristoljublja. Njen cilj je lahko samo dvojen: pridobivanje znanja in vzgoja za kakovostne medčloveške odnose. Vse drugo je odveč in zavira sleherni razvoj na tem področju.

Zato pa je potrebno uvesti temeljite strukturne spremembe. Pravni okvir bi moral omogočiti nastajanje in ustanavljanje zasebnih šol na vseh stopnjah, skladno z željami prebivalstva. Krajevna samouprava, regionalna in državna bi si morale po načelu subsidiarnosti na novo razdeliti pristojnosti, v smeri čim večje decentralizacije in s tem resnične avtonomije, tako kot v Evropi. Različne pedagoške modele bi morali enakopravno upoštevati na podlagi skupnih minimalnih standardov, ki so potrebni za normalno prehodnost učencev med sistemi. Financiranje bi moralo temeljiti na pravičnosti, ki zagotavlja vsem enak standard. Za nadstandard skrbijo šole same skupaj s starši, ki so za to zainteresirani. Temelj za načrtovanje in vizijo šole oziroma za oblikovanje šolske politike bi moral biti odnos med starši in šolo, ne med ministrstvom in šolo. Za večjo vpetost šol v lokalni prostor in njegove potrebe bi morali preko štipendijskih in drugih skladov povezati šole z gospodarstvom in obrtno. V šolstvo je potrebno uvesti sistem reelekcije, ki edini lahko motivira učitelje, da bodo res ustvarjalni. Danes nobeno delovno mesto ne more biti pridobljeno enkrat za vselej. Vsakdo se je dolžan truditi, da ga pridobi in ohrani. Šolstvo bi tako lahko v kratkem času izpeljalo pozitivni izbor kadrov. Učitelji bi pridobili pristojnost in avtoriteto. Konec bi bilo zgodbo o tem, kdo je bližnji ali daljni ideološki sorodnik političnih botrov. Od šole kot poligona za kulturni boj bi se tako dokončno poslovili.

Teh in podobnih premikov v slovenski šolski reformi v zadnjih dveh mandatih nismo zaznali. Na primeru edine gimnazije v Sloveniji, ki je nastala po sedanji šolski reformi leta 1996/97, smo zaznali predvsem ovire pri nastajanju zasebnega šolstva. Po tem, ko je minister Gaber v javnosti obljubljal, da bo vprašanje srednješolske mreže v Mariboru rešeno do lanskega junija, se leto za tem ni zgodilo nič konkretnega, kar bi nakazovalo, da se bo ta obljuba uresničila do konca mandata. Sedem let čakanja, da se razreši denacionalizacija. Sedem let političnih obljub, birokratskih zapletov in blokad. Sedem let sestankovanja brez rezultata. To je bilanca tistega, s čimer se je premier Rop hvalil v Rimu pri papežu.

Ko Cerkev želi ustanoviti ustanove, ki bodo služile ljudem, doživlja nasprotovanje oblasti in medijski molk. Pač pa je medijsko izpostavljena za vsako smreko, ki jo kakšna upravna enota vrne prvotnemu lastniku. Naj naredi Tošev inštitut ali kdorkoli javnomnenjsko raziskavo z vprašanjem, ali ste za to, da mariborska škofija v svojem nekdanjem bogoslovju ustanovi vrtec, osnovno šolo, dijaški in študentski dom, dom za ostarele in preseli gimnazijo. Pa bomo videli, ali javnost dovolj zanima takšen cerkveni projekt.

DIJAKI IN ŠTUDENTJE TEKMUJEJO

Na 36. mednarodni kemijski olimpiadi, ki je od 18. do 27. julija potekala v Kielu, so se slovenski tekmovalci odrezali dobro. Manja Kisner in Domen Zafred sta prejela bronasto medaljo, Jan Lonzarič pa srebrno. Vsi trije dijaki prihajajo z II. Gimnazije Maribor. Tekmovanje je bilo sicer sestavljeno

no iz dveh delov, laboratorijskega in teoretičnega, udeležilo pa se ga je 233 tekmovalcev iz 60 držav. Na 11. mednarodnem tekmovalstvu študentov matematike, ki je v Skopju potekalo od 23. do 29. julija, je bila zelo uspešna tudi ekipa Fakultete za matematiko in fiziko Univerze v Ljubljani.

NOVICE IZ SLOVENIJE

IMA SLOVENIJA ŠE KAJ PETROLEJA?

Potem ko naftni družbi Nemmoco iz Dubaja v preteklih letih iz opuščenih vrtin na osnovi sekundarnih metod raziskav ni uspelo pridobiti ogljikovodikov, družba nadaljuje z njihovim iskanjem. Prek koncesionarja, lendavske družbe Geoenergo, bo začela z vrtnjem dveh povsem novih vrtin na Petišovskem in Dolinskem polju. Prvo vrtino, katere ciljni produkt je nafta, naj bi po načrtih začeli vrtati v začetku, drugo, kjer naj bi našli zemeljski plin, pa konec avgusta. Slovenska energetska družba Petrol je skupaj z Nafto Lendava lastnica družbe Geoenergo in upravlja tudi s sedanjo proizvodnjo ogljikovodikov na Petišovsko-Dolinskem polju, ki obsega simbolične količine. Na letni ravni pridobi okoli pet milijonov standardnih kubičnih metrov zemeljskega plina ter nekaj 100 ton nafte in plinskega kondenzata. Glede na trend padanja obstoječe proizvodnje ogljikovodikov proizvodnja ne bi bila več upravičena v letu ali dveh.

UMRLA PISATELJICA NADA MATIČIČ

Po daljši bolezni je 22. julija umrla profesorica slovenščine in pisateljica Nada Matičič. Objavljati je začela razmeroma pozno, pri štiridesetih je izšel njen prvi roman Gozd je onkraj hriba. Sledili so med drugim Daj mi roko, Veronika, Moja hoja z očetom, Pozni čas ljubezni in pred dvema letoma še zadnja, avtobiografsko obarvana knjiga Njeno dolgo potovanje.

KRESNIK VODI TUDI V AVSTRIJI

V začetku maja umrli slovenski pisatelj in dobitnik letošnje nagrade Kresnik Lojze Kovačič s svojim avtobiografskim romanom „Die Zugereisten“ (Prišleki) vodi na avgustovski lestvici najboljših knjig, ki jih sestavlja avstrijska televizija ORF, potem ko je julija še zasedal drugo mesto.

BILA JE NORA

Sum na peti primer bolezni norih krav (BSE) v Sloveniji, ki se je pojavil pri šest let stari kravi pasme Red Holstein iz Prekmurja, je potrjen. Krava je bila rojena v Nemčiji in leta 2001 uvožena v Slovenijo. Zdaj preiskujejo še, koliko krav iz iste črede je prišlo v Slovenijo.

PO SVETU

NAJBOLJ KRVAV DAN

V Iraku je bil najbolj krvav dan, odkar so Američani 28. junija predali oblast Iračanom, zahteval pa je najmanj 120 življenj. V samomorskim napadu pred policijsko postajo v Bakubi v osrednjem delu Iraka je bilo ubitih 68 iračanov, med njimi 21 potnikov avtobusa, ki se je v trenutku eksplozije peljal mimo. 56 ljudi je bilo ranjenih. V spopadih med oboroženimi uporniki in iraškimi varnostnimi silami v mestu Suvarija jugovzhodno od iraške prestolnice je bilo medtem ubitih sedem pripadnikov iraških sil in kakih deset ranjenih. Poleg tega je bilo ubitih 35 upornikov, kakih 40

pa so jih aretirali.

ŠE DRUGO VOZILO

Španska policija je našla še drugo vozilo, ki so ga uporabili organizatorji terorističnih napadov v Madridu 11. marca letos. Z vozilom naj bi prevažali bombe, vendar je po čiščenju vozila večina dokazov izginila. Policija je vozilo našla 13. junija v bližini kraja Alcalá de Henares, od koder so odpeljali štirje vlaki, na katerih je nato prišlo do eksplozij. Lokalne oblasti so menile, da je bilo vozilo ukradeno, in so pozvale podjetje Hertz, naj ga pride iskat, pri čemer niso posumile, da bi bilo lahko povezano s terorističnimi napadi 11. marca.

SLOVENCİ IN ŠPORT

STREL USPEL NA JANGCEJU

Ultramaratonski plavalec Martin Strel, ki je 11. junija zaplaval v kitajsko reko Jangce, je 29. julija prispel na cilj v Šanghaj, so sporočili organizatorji tokratnega Strelovega podviga. V dobrem mesecu in pol je preplaval načrtovanih 4600 kilometrov po reki, od soteske Tiger Leaping Gorge do Šanghaja. Strel je sicer v soboto, 24., dosegel nov rekord v ultramaratonskem plavanju, saj je presegel mejo 3797 km, ki jih je preplaval po Mississippiju, v nedeljo pa so ga zaradi slabosti prepeljali v bolnišnico, kjer je dobil infuzijo.

OLIMPIJSKA NEGOTOVOST

Najvišjevrščena slovenska teniška igralka na lestvici WTA Mariborčanka Tina Pisnik je v Los Angelesu doživela neprijetno prometno nesrečo, zaradi katere je prekinila pripravljeno turnejo po ZDA in se že vrnila v Slovenijo. Doživela je pretres možganov in si poškodovala vratno mišico, tako da je vprašljiv celo njen nastop na olimpijskih igrah v Atenah. Zaradi udarca je dobila pretres možganov, poškodbo vratne mišice in glavobole. „Naredila bom vse, da bom pripravljena za Ol, toda za vsako ceno v Atene ne bom rinila,“ je dejala Pisnikova.

PISALI SMO PRED 50 LETI

IVANA PREGLIJA AZAZEL

SKA je priredila predstavo Pregljeve žalne igre Azazel v počastitev avtorjeve sedemdesetletnice.

Igro so dajali dvakrat: 20. in 25. junija, v dvorani v Ramos Mejiji. Delo je spretno priredil in tudi režiral Marjan Willenpart. Dejanje se je razvijalo s primernim tempom, še odmorili so bili le kratki oddihi.

Kot scenograf se je izkazal Hotimir Gorazd, sceno je izdelal Milan Volovšek.

Kar se mi zdi v opreko celotnemu delu, se mi zdi njegova postavitev v sedanost. Sem se naslanja drug nedostatek: kostumi. Le težko se je gledalec vživel v pojav Hasana Jeruzalemskega v športni obleki in s kravato, v Judeža Iškarijota z do vratu zaprtem pulloverju XX. stoletja, v Marijo Magdaleno z jutranjo haljo, z dragoceno bleščečo puder-dožo...

Ni vedno zasedba vlog in njih podajanje bila tako izvrstna kot tokrat. Izbrane so bile najboljše igralske moči, kar jih imamo. Tri najboljše igralki SOVE, Zajčeva, Štojdeharjeva, Blejčeva. Nataša Zajčeva je lik Marije Magdalene spretno podala, nikjer ni bilo čutiti prisiljene narejenosti. Blejčeva Suzana, njena strežnica, ji je bila do konca zvesta. Juda Iškarijota je mojstrsko oblikoval Nikolaj Jeločnik. Predstavil se nam je tokrat z novo kreacijo: kakor da bi ga prvič gledali na deskah. Maks Borštnik je odigral Hasana Jeruzalemskega, odlično do konca. In dvojica Lia - Asim, Lojzka Štojdeharjeva in Maks Nose: dvojce mladih src in zvonkost smeja. Tine Kovačič v vlogi starca in Miro Oman sta dobro doprinesla delež k skupnemu uspehu.

Predstava je bila močno kvalitetni doprinos naših igralcev k naši skupni zamejski kulturni dejavnosti.

-jkc

HAENDLOV ORATORIJ MESIAS

je na sporedu v ponedeljek, 9. avgusta, v Teatro Cervantes. Med solisti bo pela Franja Golobova. Koncert bo prenašala Državna radijska postaja.

DINKO BERTONCELJ ZOPET MED NAMI

V ponedeljek se je vrnil Dinko Bertoncely. Vrnili se je popolnoma zdrav in dobro razpoložen. Več bomo še poročali o njegovi težavni poti.

BUENOS AIRES

Albin Avguštin, ki je dosedaj deloval kot kaplan v Floridi, je prestavljen v župnijo sv. Poncijana v mestu Eva Perón. Alojzij Legan je prestavljen za kaplana v Tigre. Na župnijo sv. Roka v mestu Eva Peron je prišel iz Ituzaingo Jože Puš. V Mendosi bo nastopil dušnopastirsko službo Jože Horn, dosedanji kaplan v Ciudadeli. Jože Guštin, dosedanji kaplan župnije sv. Ignacija, je imenovan za osebnega kaplana buenosaireškega nadškofa kardinala dr. Copella.

SOVA - Jože Vombergar - VRNITEV - 29. avgusta 1954

Svobodna Slovenja št. 30; 5. avgusta 1954

Koalicija Slovenija...

Nad. s 1. str.

oz. ministra.

Vladajoča LDS je že leta 2000 obljubljala, nato pa Rop ob nastopu premierske funkcije ponovil, da bo letna gospodarska rast presežala pet odstotkov. Dejansko pa je bila ta leta 2003 skromnih 2,3 odstotka. Vlagatelji interpelacije so primerjali obljubljene in dejanske makroekonomske pokazatelje razvoja. Zagotovili naj bi, da se bo delež javnofinančnih prihodkov in odhodkov BDP v obdobju 2001 - 2004 stabiliziral na ravni okoli 42 odstotkov, pri čemer se mora javnofinančni primanjkljaj po triletnem vsakoletnem zmanjševanju v letu 2004 spremeniti v presežek. Vlagatelji interpelacije pa ugotavljajo, da se je javnofinančna poraba vsa leta povečevala, leta 2003 pa je znašala že 43,1 odstotka BDP.

Ob izteku mandata vladajoče koalicije ugotavljajo, da se večina ciljev na področju gospodarstva, napovedanih v ko-

ESLOVENIA, MI TIERRA

El fin del reino yugoslavo

El 6 de abril de 1941, Domingo de Ramos, La Alemania de Hitler atacó Yugoslavia.

Las fuerzas armadas yugoslavas pretendían defenderse en las fronteras, pero Alemania clavó dos cuñas en el territorio atacado.

Primero la aviación bombardeó Belgrado. Entre las primeras víctimas se contó al presidente del Partido Popular Esloveno-SLS, el dr. Franc Kulovec. EL ejército yugoslavo no tenía poder de reacción. A pesar de una pronta movilización, se desmembró en días. Los soldados se deshacían del armamento y trataban de volver a sus hogares. Un movimiento de voluntarios no tuvo éxito. La corte y el gobierno dejó Yugoslavia, primero a África y más tarde a Londres. Entre ellos estaban los ministros eslovenos dr. Miha Krek y el dr. Snoj.

Los alemanes ocuparon Serbia, en Croacia tomaron el poder los ustashi con dr. Ante Pavelić; los búlgaros se quedaron con una porción de Macedonia.

La aviación enemiga bombardeó el 6 de abril una estación de radio en Domžale. Las fuerzas yugoslavas se dedicaban a destruir archivos y las comunicaciones. La baja moral también se debía a las versiones de quintacolumnistas alemanes.

El gobernador (ban) dr. Marko Natlačen reaccionó llamando a los representantes de los partidos parlamentarios, que crearon el Concejo Nacional (CN). EL Partido Comunista no formó parte del mismo.

El CS emitió un comunicado, llamando a mantener la calma y a no reaccionar con ataques armados. Advirtió contra la denuncia y se autoproclamó soberano. Pero el 11. de abril al anochecer Ljubljana fue ocupada por fuerzas italianas.

El dr. Natlačen trató de mantener el territorio esloveno unido bajo una sola fuerza de ocupación. Viajó a Celje para que los alemanes ocuparan todo el territorio, pero ya habían decidido con anterioridad la partición de Eslovenia: los alemanes ocuparían Gorenjska y Štajerska, los italianos Dolenjska y los húngaros Prekmurje.

Los comunistas se consideraban amigos de Alemania por el pacto Ribbentrop-Stalin y ponían todo su empeño en el desmembramiento de las fuerzas yugoslavas.

Los italianos marcharon a través del paso de Vrščica a Kranjska Gora y en tres columnas hacia Ljubljana y Gorenjska. Pero los alemanes los desplazaron rápidamente de Gorenjska. El comisario civil Grazioli asumió el poder en Ljubljana el 20. de abril; anexionó el territorio ocupado al Reino de Italia, creando la Provincia de Ljubljana.

Los alemanes empezaron prontamente a realizar su planificada expatriación de 100.000 eslovenos.

OSEBNE NOVICE

Krst

V nedeljo, 11. julija je bila krščena **Zofija Frunzun**. Mamica je Marija Inés Rauh, očka pa Sebastijan Frunzun. Krstil je msgr. Mirko Grbec.

Srečni družini iskreno čestitamo!

Smrti.

Umrli so: v San Justu **Bruno Avgustin Gabrielchich** (74), **Stanko Levstik** (50), v Sloveniji (Drenov grič pri Vrhniki) **France Knap** (76) in v Ville del Dique-Córdoba **Anton Čepón** (73).

Naj počivajo v miru!

alicijskem sporazumu, ni uresničila. Vzroki so v pomanjkljivih strateških ocenah in izostanku izdelave za gospodarstvo spodbudnih sistemskih rešitev, pa tudi v nedoslednosti in nekonsistentnosti izvajanja ukrepov za uresničevanje posameznih temeljnih ciljev za spodbujanje gospodarskega razvoja, ki so bili sprejeti v koalicijskem sporazumu o sodelovanju v vladi.

Nekaj sto privilegiranih, povezanih z oblastjo, je sanjsko obogatelo, na drugi strani pa je število prejemnikov socialnih pomoči naraslo na 60.000. V oblastni sferi sta se razrasla korupcija in klientelizem, kriminal belih ovrtnikov pa ostaja praviloma nekaznovan.

SVOBODNA SLOVENIJA / ESLOVENIA LIBRE

Fundador: **MILOŠ STARE** / Director: **Valentín B. Debeljak** / Propietario: **Asociación Civil Eslovenia Unida** / Presidente: **Alojzij Rezelj** / Redacción y Administración: **RAMON L. FALCON 4158 - C1407GSR BUENOS AIRES - ARGENTINA** / Telefon: (54-11) 4636-0841 / 4636-2421 (fax) / e-mail: **esloveniau@sinectis.com.ar** / **debeljak@netizen.com.ar**

Glavni urednik: **Tine Debeljak ml.** / Za Društvo ZS: **Alojzij Rezelj** / Sodelovali so še: **Tone Mizerit, Gregor Batagelj, Miriam Jereb Batagelj, Janez Žnidar, Miha Gaser, Ivana Tekavec, Polona Makek, Lučka Oblak, Marko Vombergar.** Mediji: **STA, Radio Ognjišče.**

Naročnina Svobodne Slovenije: za Argentino \$ 70, pri pošiljanju po pošti pa \$ 95; obmejne države Argentine 110 USA dol.; ostale države Amerike 125 USA dol.; ostale države po svetu 135 USA dol.; vse za pošiljanje z letalsko pošto. Z navadno pošto 85 USA dol. za vse države.

Čeke: v Argentini na ime „Eslovenia Libre“, v inozemstvu (bančne čeke, ne osebne) na ime „Antonio Mizerit“.

Oblikovanje in tisk: **TALLERES GRÁFICOS VILKO S.R.L.** / Estados Unidos 425 - C1101AAI Buenos Aires Argentina - Tel.: (54-11) 4362-7215 - E-mail: **info@vilko.com.ar**

Correo
Argentino
Suc. 7
FRANQUEO PAGADO
Cuenta Nº 7211
R. Nac. de la Propiedad
Intelectual Nº 881153

MALI OGLASI

TURIZEM

Letalske karte,
rezerva
hotelov,
najem avtomobilov in izleti po svetu
H. Yrigoyen 2742 - San Justo
Tel. 4441-1264 / 1265

ZOBOZDRAVNIKI

Dr. Damijana Sparhakl - Zobozdravnik - Splošna odontologija - Belgrano 123, 6. nadst. "4" - Ramos Mejía - Tel.: 4464-0474

ADVOKATI

Dr. Vital Ašič, Odvetnik Paraná 830, 5. nadst. - Buenos Aires. Prijave na: Tel./faks: 4798-5153. e-mail: estudioasac@cpacf.org.ar

DOBOVŠEK & asociados - Odvetniki. Zapuščinske zadeve. Somellera 5507, (1439) Buenos Aires. Tel/Fax: 4602-7386. E-mail: jdobovsek@perseus.com.ar

dr. Marjana Poznič - Odvetnica - Uradna prevajalka za slovenski jezik Lavalle 1290, pis. 402 - Tel. 4382-1148 - 15-4088-5844 - mpoznic@sfanet.com.ar

dr. Lilijana Kožar, odvetnica; Av. Corrientes 1250, 5º F. Capital. Torek in četrtek od 16. do 19. Tel.: 4382-9216

Slovenske nalepke

V pisarni Zedinjene Slovenije imajo rojaki na razpolago lepe slovenske nalepke. Izberejo lahko med različnimi vzorci. Štiri variante so ovalne (12 cm širine, 7 cm višine) z besedico SLO in slovenskim ter argentinskim grbom na vsaki strani. Druga dva motiva pa kombinirata Triglav v barvah argentinske zastave in nageljne s slovenskimi barvami ter napisom SLOVENIJA - ARGENTINA.

Nalepke so prilične tako za na avtomobilska stekla kot za na zvezke, mape, domača okna ali na pohištvo, kar je zlasti priljubljeno med mladino. Nabavite si jih lahko po zmerni ceni.

**VALUTNI TEČAJ
V SLOVENIJI
3. avgusta 2004**

**1 EVRO 238,58SIT
1 U\$S dolar 192,58SIT**

**PORAVNAJTE
NAROČNINO!**

NOGOMET

To pot srebrni pokal

Nogometna ekipa Zedinjene Slovenije je preteklo soboto, 31. julija, zaključila svoje udeleževanje na Drugem prvenstvu izseljenjskih ekip Slovenija 2004. Na finalni tekmi proti slovenskemu amaterskemu prvaku Koper je zgubila 2 proti 1. Tako je zasedla drugo mesto. Spomnimo se, da je na prvem turnirju pred dvema letoma proti istemu nasprotniku, v finalu zmagala in osvojila naslov prvaka.

Drugo mesto je tudi lep uspeh. Zlasti še, ker je igrala enakovredno igro proti ekipi, ki že nekaj let stoji na vrhu slovenske amaterske lige in nastopa ojačena s priložnostnimi gosti.

Do finala se je reprezentanca slovenske skupnosti v Argentini povzpela po zelo uspešnem nastopu v kvalifikacijskih tekmah. Tam je najprej premagala ekipo iz Nemčije 10:0, nato pa še ekipo iz Italije 3:1.

Prvenstvo je končano, a moštvo ostane še en teden v Sloveniji na posebni turneji in tudi na spoznavanju lepote domovine, iz katere izhajajo stari starši naših igralcev. V prihodnji številki bomo objavili bolj natančno poročilo o nastopu na prvenstvu in tudi o naslednjih uspehih potovanja.

**dr. Andrej Bajuk
s podpredsednico ZS
Nedo Vesel Dolenc**

IN INFLACIJA?

Inflacija je julija znašala 0,4 odstotka. Za toliko so se namreč zvišale cene življenjskih potrebščin v primerjavi z junijem. Cene življenjskih potrebščin so se julija glede na lanski december zvišale za 3,2 odstotka, v primerjavi z enakim mesecem lani pa za 3,8 odstotka.

34. Mladinski dan v Slomškovem domu

v nedeljo, 8. avgusta

ob 8:30 - začetek tekmovanj
ob 10:45 - dviganje zastav
ob 11:00 - sveta maša
ob 13:00 - kosilo
ob 19:00 - kulturni program
nato prosta zabava ob spremljavi DJ

Prijavnice za kosilo 4658-4275/ 4656-3548/ 4485-8522

Vsi lepo vabljeni!

DRUŽINSKI DAN V BALANTIČEVI ŠOLI

v nedeljo 8. avgusta 2004

• Sv. maša
• Skupni zajtrk
• Otroške igre s sodelovanjem staršev
• Ob 13. uri kosilo
• Srečolov

Vsi naši prijatelji lepo vabljeni!
Odbor staršev in učitelji

OBVESTILA

SOBOTA, 7. avgusta:

Redni pouk na Srednješolskem tečaju RMB ob 15.00 uri v Slovenski hiši.

Pri SKA predstavitev knjige „To sem bil“ Jožeta Ranta, ob 20. uri v mali dvorani Slovenske hiše.

NEDELJA, 8. avgusta:

Mladinski dan v Slomškovem domu.

Družinski dan v Balantičevi šoli v San Justu.

ČETRTEK, 12. AVGUSTA:

Redni sestanek Zveze slovenskih mater in žena, ob 16. uri v Slovenski hiši. Razgovor z go. Anko Savelli Gaser „Splošno v petju in glasbi“.

Seja Upravnega odbora Zedinjene Slovenije, ob 20. uri v Slovenski hiši.

PETEK, 13. avgusta:

Seja Medorganizacijskega sveta, ob 20. uri v Slovenski hiši.

SOBOTA, 14. avgusta:

35. Glasbeni večer SDO/SFZ

NEDELJA, 15. avgusta:

Romanje v Lourdes

PONEDELJEK, 16. avgusta:

Sestanek pristavske Zveze mater in žena ob 10. uri. Lenči Komar nas bo poučila o ceremonialu in protokolu.

ČETRTEK, 19. avgusta:

Zveza slovenskih mater in žena iz San Martina bo imela ob 16. uri svoj redni mesečni sestanek. Predaval bo arh. Jure Vombergar o temi: „Priimki Slovencev“. Prav lepo vabljeni tudi možje!

SOBOTA, 21. AVGUSTA:

Redni pouk na Srednješolskem tečaju RMB ob 15.00 uri v Slovenski hiši.

„Ob taktu barv II“ v Slovenskem domu v San Martinu ob 20.30. uri.

Članska večerja v Našem domu v San Justu.

NEDELJA, 22. avgusta:

Obletnica v Rožmanovem domu.

Mladinski dan v Carapachayu.

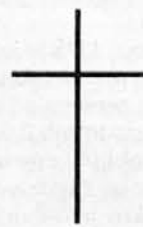
Biserna maša prelata dr. Mirka Gogale, ob 11.30 uri v cerkvi Marije Pomagaj v Slovenski hiši.

SREDA, 25. avgusta:

Šolska seja voditeljic, ob 20. uri v Slovenski hiši.

SREDNJEŠOLSKI TEČAJ SPOROČA

Ravnateljstvo Slovenskega srednješolskega tečaja ravnatelja Marka Bajuka sporoča, da bo razdelilo spričevala dne 21. avgusta. Istočasno obvešča, da je sestanek s starši, predviden za ta dan, prestavljen na poznejši čas. Novi datum bo pravočasno objavljen.

„Blagor mrtvim, ki so umrli v Gospodu,
odpočijejo se od svojih naporov,
zakaj njihova dela gredo z njimi.“

V globoki žalosti sporočamo prijateljem in znancem, da je 21. julija, v 73. letu starosti odšel k Bogu po plačilo naš dragi mož, oče in stari oče, gospod

Anton Čepon

Priporočamo ga v molitev in blag spomin.

Žalujoči:

žena: **Antonia Vilma Nuñez**,
sin in hčeri: **Marjan, Rosa Alicia** in **María Francisca** z družinami,
vnuki
in ostalo sorodstvo.

Córdoba, Buenos Aires, Slovenija

35. Pevsko glasbeni večer

Vabi Zvezni odbor SDO-SFZ

Sobota, 14. avgusta 2004, ob 20.30 uri

